

Когато работодателят не предоставя поисканата информация, води ли това обстоятелство до предположението, че е налице твърдяната от работника дискриминация?

- (¹) ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262.
 (²) ОВ L 180, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 20, том 1, стр. 19.
 (³) ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Najvyšší súd Slovenskej republiky (Словашка република) на 23 август 2010 г. — Jozef Križan и др./Slovenská inšpekcia životného prostredia (Словашки инспекторат по околната среда)

(Дело C-416/10)

(2010/C 301/15)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Ľubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš и mesto Pezinok (община Pezinok)

Ответник: Slovenská inšpekcia životného prostredia (Словашки инспекторат по околната среда)

Преюдициални въпроси

1. Позволява ли или задължава общностното право (и по-конкретно член 267 ДФЕС) върховната юрисдикция на държава членка да сезира „служебно“ Съда на Европейския

съюз с преюдициален въпрос, включително на такъв стадий от съдебното производство, на който Конституционният съд е отменил решение на върховната юрисдикция, което се основава преди всичко на прилагането на общностната правна уредба относно опазването на околната среда, като е задължил тази юрисдикция да се придържа към правните становища на Конституционния съд относно нарушаването на материалните и процесуалните конституционни права на страна в производството, без да държи сметка за общностния обхват на разглежданото дело или, с други думи, когато, заседавайки като последна инстанция, Конституционният съд е достигнал до извода, че не е необходимо да се отправя преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз в рамките на това производство и по разглежданото дело временно е изключил прилагането

2. Може ли да бъде постигната основната цел на комплексното предотвратяване, която е определена по-конкретно в съображения 8, 9 и 23, както и в членове 1 и 15 от Директива 96/61/ЕО на Съвета за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (¹), и по-общо в общностната правна уредба относно околната среда, т.е. предотвратяването и намаляването на замърсяването на околната среда, включително чрез приобщаването на обществеността към целта да се постигне висока степен на опазване на околната среда като цяло, в рамките на производство, при което не се гарантира достъп на обществеността в началото на процедурата за комплексно предотвратяване, до всички релевантни документи (член 6 във връзка с член 15 от Директива 96/61/ЕО), и по-специално до решението за изграждане на инсталация — депо за отпадъци, но като впоследствие липсващият документ бъде приложен по делото в първоинстанционното производство при условие, че той няма да бъде оповестяван на останалите участници в производството, тъй като става дума за търговска тайна, или — казано с други думи — може ли основателно да се предположи, че решението за изграждане на инсталацията (и най-вече неговата обосновка) оказва съществено влияние върху доводите, становищата и останалите предложения?

3. Постигат ли се целите на Директива 85/337/ЕИО на Съвета относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (²), по-специално от гледна точка на общностната правна уредба относно околната среда, и по-конкретно от гледна точка на предвиденото в член 2 условие, съгласно което преди да бъдат одобрени определени проекти, те следва да бъдат оценени с оглед на въздействието им върху околната среда, когато приетото през 1999 г. първоначално становище на Министерството на околната среда, с което преди време е приключвала процедурата по оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС), е удължено след няколко години с обикновено решение, без да се извърши нова ОВОС? С други думи може ли да се приеме, че валидността на решение, което вече е прието в приложение на Директива 85/337/ЕИО на Съвета, е неограничена?

4. Общото условие, произтичащо от Директива 96/61/ЕО (и по-специално от нейния преамбюл и от членове 1 и 5а) — а именно че държавите членки гарантират предотвратяването и

намаляването на замърсяването на околната среда, като следят и за това заинтересуваните лица да разполагат с редовни, справедливи и бързи административни и съдебни производства — във връзка с член 10а от Директива 85/337/ЕИО, както и от член 6 и от член 9, параграфи 2 и 4 от Конвенцията от Орхус, включва ли и възможността посочените лица да поискат постановяването на привременна административна или съдебна мярка по националното право (например разпореждане за спиране на изпълнението на комплексно решение), която позволява временно, т.е. до постановяване на решение по същество, да се спре изграждането на проектираната инсталация?

5. Възможно ли е незаконосъобразно, посредством съдебно решение, с което се осъществява условието по Директива 96/61/ЕО, по Директива 85/337/ЕИО или по член 9, параграфи 2 и 4 от Конвенцията от Орхус, т.е. в приложение на предвиденото в посочените разпоредби право на обществеността на справедлива съдебна защита по смисъла на член 191, параграфи 1 и 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, който се отнася до политиката на Европейския съюз в областта на околната среда, да се наруши правото на собственост на управителя на инсталацията, гарантирано по-конкретно в член 1 от Допълнителния протокол към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, например като в рамките на съдебно производство се отмени валидно предоставеното на заявителя комплексно разрешение за нова инсталация?

(¹) ОВ L 257, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 183.

(²) ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174.

Преюдициално запитване, отправено от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Германия) на 23 август 2010 г. — Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern

(Дело С-419/10)

(2010/С 301/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Wolfgang Hofmann

Ответник: Freistaat Bayern

Преюдициални въпроси

Следва ли член 2, параграф 1 и член 11, параграф 4, изречение 2 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (¹) да се тълкуват в смисъл, че държава членка следва да откаже да признае валидността на определено свидетелство за управление, издадено от друга държава членка на лице извън приложимия спрямо него период за забрана [за подаване на искане за издаване на ново

свидетелство за управление], при положение, че [по-ранното] свидетелство за управление е било отнето на територията на първата държава членка и към момента на издаване на [новото] свидетелство за управление конкретното лице има обичайно местопребиваване на територията на [втората] държава членка, издаваща свидетелството?

(¹) ОВ L 403, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) (Обединеното кралство) на 27 август 2010 г. — Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Дело С-422/10)

(2010/С 301/17)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago

Ответник: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Преюдициални въпроси

1. Позволява ли Регламентът за СДЗ [Регламент относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствени продукти], и по-специално член 3, точка б) от него, предоставянето на сертификат за допълнителна закрила за една активна съставка или за комбинация от активни съставки когато:

- а) една активна съставка или комбинация от активни съставки са защитени с основен патент, който е в сила, по смисъла на член 3, буква а) от Регламента за СДЗ и
- б) лекарствен продукт, който съдържа една активна съставка или комбинация от активни съставки, заедно с една или повече други активни съставки, е предмет на валидно разрешение, издадено в съответствие с Директива 2001/83/ЕО (¹) или с Директива 2001/82/ЕО (²), представляващо първото разрешение за пускане на пазара, с което са пуснати на пазара активната съставка или комбинацията от активни съставки?

(¹) Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

(²) Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 31, стр. 200).